



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 277/05-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 5. októbra 2005 o sťažnosti D. V., B., v zastúpení opatrovníka V. P., K., právne zastúpenej advokátom JUDr. Ľ. Š., B, v ktorej namietala porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava IV v konaní sp. zn. 7 C 96/97, takto

r o z h o d o l :

Späťvzatie sťažnosti D. V. p r i p ú š ť a a konanie o nej z a s t a v u j e .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 16. septembra 2005 doručená sťažnosť D. V., B. (ďalej len „sťažovateľka“), v zastúpení opatrovníka V. P., K. (ďalej len „opatrovník“), právne zastúpenej advokátom JUDr. Ľ. Š., B., v ktorej namietala porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), čl. 38 ods. 2 Listiny

základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava IV (ďalej len „okresný súd“) v konaní sp. zn. 7 C 96/97.

Sťažovateľka vo svojej sťažnosti uviedla, že návrhom doručeným okresnému súdu 7. mája 1997 sa domáhala, aby okresný súd rozhodol o splnení dohody o výmene bytu medzi sťažovateľkou a odporkyňou. K splneniu dohody o výmene bytu nedošlo z dôvodu, že byt, ktorý mal byť na základe výmeny sprostredkovanou realitnou kanceláriou sťažovateľke pridelený, nebol vo vlastníctve odporkyne, ale inej osoby.

Konanie vo veci samej prebiehalo pred okresným súdom ako súdom prvého stupňa a Krajským súdom v Bratislave ako odvolacím súdom do nadobudnutia právoplatnosti rozsudku okresného súdu 19. apríla 2005 viac ako sedem rokov, pričom sťažovateľka musela počas uvedeného obdobia bývať v rôznych podnájmoch, kým sa mohla v auguste 2005 opäť nastáhovať do vlastného bytu, a to bez nábytku a bytového vybavenia, pretože po vypratání jej osoby z vlastného bytu sa všetky veci stratili. Sťažovateľka zastáva názor, že nečinnosťou okresného súdu a neprimeranou dĺžkou predmetného konania (takmer 8 rokov) došlo k porušeniu ňou označených základných práv a slobôd.

S prihliadnutím na uvedené skutočnosti sťažovateľka v petite svojej sťažnosti žiadala, aby ústavný súd vyslovil porušenie jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, čl. 38 ods. 2 listiny a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru v konaní okresného súdu sp. zn. 7 C 96/97. Sťažovateľka zároveň žiadala o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia v sume 210 000 Sk a náhrady trov právneho zastúpenia.

Právny zástupca sťažovateľky doručil okresnému súdu 29. septembra 2005 oznámenie o späťvzátí ústavnej sťažnosti sťažovateľky z 12. septembra 2005 v celom rozsahu. Právny zástupca sťažovateľky ako dôvod späťvzatia sťažnosti uviedol, že sťažnosť

bola podaná po uplynutí dvojmesačnej lehoty od právoplatnosti súdneho rozhodnutia vo veci samej.

Podľa ustanovenia § 53 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) možno sťažnosť podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Ústavný súd v rozhodnutí sp. zn. I. ÚS 22/02 uvádza: „Sťažnosť podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky nemožno považovať za časovo neobmedzený právny prostriedok ochrany ústavnosti. Jednou zo základných podmienok pre prijatie sťažnosti podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov, teda v lehote dvoch mesiacov od kvalifikovanej právnej skutočnosti.“

V zmysle ustanovenia § 54 zákona o ústavnom súde ak sťažovateľ vezme svoju sťažnosť späť, ústavný súd konanie zastaví okrem prípadu, že späťvzatie sa nepripúšťa, najmä ak sťažnosť smeruje proti takému právoplatnému rozhodnutiu, opatreniu alebo inému zásahu, ktoré mimoriadne závažným spôsobom porušujú základné práva alebo slobody sťažovateľa. Ústavný súd nezistil dôvody, ktoré by bránili pripusteniu späťvzatia sťažnosti. Ústavný súd preto rešpektuje prejav vôle sťažovateľky a pripustil späťvzatie sťažnosti.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 5. októbra 2005